

Preparem el futur

Vivim una situació complicada, uns moments en què la crispació i la indignació s'apoderen del dia a dia, molt sovint per causes que justifiquen una presa de consciència col·lectiva. La crisi ens afecta cada cop amb més intensitat i amenaça els pilars més destacats de l'estat del benestar: els serveis socials, la salut, l'ensenyament. Però no podem perdre l'alè. No tenim dret a caure en la contemplació d'aquest estat de coses sense mirar de posar-hi remei. I, de quina manera podem dur a terme aquest encoratjament? Sempre a partir d'una base intocable de civilització. No és lícit que actuem de manera impulsiva, com no ho seria que fóssim pusil·lànimes davant els reptes que se'ns plantegen.

El Rectorat de la UdG, des de l'inici de les retallades, ha optat sempre per dues vies que ens han semblat les millors. Un respecte per les institucions i, alhora, una defensa aferrissada dels nostres drets, per tal que l'excel·lència de la nostra Universitat no es vegi afectada per la disminució dels ingressos.

Vivim uns anys crítics. I no estem d'acord amb moltes de les resolucions que ens afecten i que afecten la comunitat universitària. No solament ho hem fet explícit en tots els fòrums on es pot escoltar la veu de l'equip de direcció (com ara les reunions de l'ACUP o la CRUE, com ara la recent plantada dels rectors en el Consejo de Universidades), sinó que ho hem dut a la pràctica –el més important– amb una línia d'actuacions que ha mirat de minimitzar els efectes que tots patim com a societat.

Més que mai ens convé una actuació conjunta. Més enllà de la demagògia, més enllà dels interessos particulars. Més enllà d'una òptica massa aferrada als esdeveniments i a la velocitat amb què es desenvolupen. Ens convé, ara, aquí, pensar en la Universitat del futur. En la Universitat que sortirà de la crisi. I ha de ser una Universitat, la nostra, enfortida, més acostada a tots els qui en formen part i a la societat, al territori on s'ubica. Més bona en recerca, més eficient en docència, més arrelada al teixit industrial i productiu. Més preocupada per les desigualtats.

Aquest número d'*Engega*, com tots els altres, ens encoratja a treballar en aquesta direcció. Perquè ens parla de fets tangibles, d'optimismes comprovables, d'accions de docència i recerca que ens atorguen una fortalesa certa en uns moments d'incertesa. I perquè ens indiquen quina ha de ser la veritable lliçó dels anys durs. Preparar, sense dil·lació, el futur.

“Més que mai ens convé una actuació conjunta. Més enllà de la demagògia, més enllà dels interessos particulars. Més enllà d'una òptica massa aferrada als esdeveniments i a la velocitat amb què es desenvolupen”.